

■ از ساختمانی کوچک تا بنگاهی جهانی ■

زیمنس، از آغاز تا کنون

ورنر وان زیمنس در سال ۱۸۴۷ و با طراحی یک دستگاه تلگراف ابتدایی شرکت زیمنس را پایه‌گذاری کرد. او که در دوران جوانی به علت فقر خانواده از ادامه تحصیل در دانشگاه محروم شده و به ناچار به ارتش آلمان پیوسته بود در همان دوران تحصیل در ارتش توانست هوش سرشاری را در زمینه مهندسی به نمایش گذارد و در سال ۱۸۴۲ اولین اختراع خود را به ثبت رساند.

تنها به فاصله یک سال از تاسیس شرکت زیمنس، این شرکت قراردادی را برای نصب خطوط تلفن بین برلین و فرانکفورت با دولت امضا کرد. زیمنس توانست با موفقیت و در زمان مقرر از عهده انجام تعهدات خود برآید. اجرای این پروژه برای شرکت تازه پای زیمنس موفقیت بزرگی محسوب می‌شد، اما عدم توانایی شرکت در به دست آوردن پروژه های دولتی بیشتر، این شرکت را در اوایل دهه ۱۸۵۰ دچار بحران کرد. آنچه برای رهایی از این بحران به کمک شرکت زیمنس آمد عقد قراردادهای خارجی بود. در ۱۸۵۳ زیمنس قراردادی برای نصب شبکه تلگراف در روسیه منعقد کرد. این شبکه عظیم فاصله ۱۰۰۰۰ کیلومتری فنلاند تا کرایمی (یکی از جمهوری‌های خودمختار اوکراین امروز) را پوشش می‌داد. قرارداد زیمنس با دولت روسیه تامین خدمات نگهداری شبکه تلگراف را نیز در برمی‌گرفت. به این ترتیب بود که زیمنس اولین شعبه خارجی خود را در ۱۸۵۵ و در سن پترزبورگ بنا کرد. مدیریت این بخش از کار راه کارل برادر ورنر بر عهده داشت. دیگر برادر ورنر یعنی ویلهلم نیز در ۱۸۵۸ شعبه دیگر شرکت را در بریتانیا تاسیس کرد. ورنر زیمنس

که از همان ابتدا افق دید خود را جهانی در نظر گرفته بود در سال‌های دهه ۷۰ و ۸۰ قرن نوزدهم به توسعه فعالیت‌های شرکت در سایر کشورهای اروپایی پرداخت و موفقیت شرکت در انجام پروژه‌های بزرگ در سراسر اروپا، زیمنس را به نامی شناخته شده و جهانی بدل کرد.

ورنر در سال ۱۸۹۰ از مدیریت شرکت کناره‌گیری کرد و اداره امور را به دست دو پسر و برادر خود کارل سپرد. تحت مدیریت جدید و در سال ۱۸۹۷ شرکت زیمنس به یک شرکت سهامی تبدیل شد. با توجه به رشد سریع شرکت و گسترش فعالیت‌ها، این اقدام برای تامین سرمایه پروژه‌های جدید ضروری بود. مدیران جدید همچنین، با خرید و تصاحب هدفمند برخی کارخانه‌های دیگر به تدریج فعالیت‌های شرکت را به تمام حوزه‌های مرتبط با مهندسی برق گسترش دادند.

تا پایان سال ۱۹۱۴ تعداد کارکنان شرکت زیمنس به ۸۲۰۰۰ نفر رسیده بود، که بیش از بیست هزار نفر از این افراد در خارج از آلمان زندگی می‌کردند، اما آنچه در این سال زیمنس را مانند بسیاری دیگر از صنایع در آلمان و دیگر کشورهای اروپایی به نابودی کشاند، شروع جنگ جهانی اول بود. جنگ، بازار زیمنس را به کلی از بین برد و بیشتر شعب خارجی شرکت از تملک آن خارج شدند. در مجموع در اثر جنگ شرکت در حدود ۴۰ درصد از سرمایه خود را از دست داد، اما زیمنس توانست در سال‌های پس از جنگ جهانی اول و تحت مدیریت پسر کوچک ورنر بار دیگر جایگاه جهانی خود را بازیابد و تا

سیمنس

در سال‌های دهه ۹۰ زیمنس که تا پیش از این بیشتر با دولت‌ها به عنوان مشتری در تماس بود، به عرصه رقابت در بازار جهانی و ارائه خدمت به مشتریان بخش خصوصی وارد شد. ورود به این عرصه به رشد روزافزون کارایی و بهره‌وری در این شرکت انجامیده ...

ژوئیه گاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

های خود را از دست داد. زیمنس برای بازسازی خود پس از جنگ با انعقاد قراردادهایی با دولت در زمینه شبکه راه‌آهن، خدمات پستی و همچنین تاسیس نیروگاه‌ها را آغاز کرد. در کنار این برنامه‌ها زیمنس به طور موقت به تولیدات با کیفیت نسبتاً پایین در زمینه لوازم خانگی مثل اجاق گاز، قابلمه و امثال آن روی آورد. با گسترش فعالیت‌های زیمنس در دیگر کشورها و تکیه بر پیشرفت‌های تکنولوژیک این شرکت بار دیگر به بازارهای جهانی راه یافت. در دهه ۷۰ زیمنس به بازارهای ایالات متحده و آسیا نیز راه یافت و به سرمایه‌گذاری در حوزه‌های استراتژیک مهمی چون برق، جمع‌آوری آمار و ارتباطات روی آورد. در سال‌های دهه ۹۰ زیمنس که تا پیش از این بیشتر با دولت‌ها به عنوان مشتری در تماس بود، به عرصه رقابت در بازار جهانی و ارائه خدمت به مشتریان بخش خصوصی وارد شد. ورود به این عرصه به رشد روزافزون کارایی و بهره‌وری در این شرکت انجامیده و امروزه زیمنس را به یک شبکه جهانی بدل کرده که بیش از ۴۵۰.۰۰۰ نفر را در ۱۹۰ کشور جهان به یکدیگر مرتبط می‌کند. /

SIEMENS
www.siemens.com

سال ۱۹۲۵ بار دیگر نام خود را به فهرست پنج شرکت برتر تولیدات و خدمات الکترونیکی در جهان اضافه کرد. یکی از سیاست‌های مدیران جدید برای دستیابی به کیفیت بالاتر این بود که با وجود تلاش برای ارائه کلیه خدمات مهندسی برق، در میان شعب شرکت تقسیم کار صورت گیرد و هر شعبه در یک رشته خاص تخصص داشته باشد؛ اما دوران شگوفایی بار دیگر با در گرفتن جنگ جهانی دوم پایان گرفت. از سال ۱۹۳۳ و با روی کار آمدن دولت سوسیالیست، دو هدف اقتصادی برای دولت آلمان در اولویت قرار گرفت: اول، مبارزه با بیکاری و دوم، نظامی کردن اقتصاد آلمان. در سال ۱۹۳۶ یک برنامه چهار ساله برای آماده‌سازی اقتصاد آلمان و ارتش این کشور برای شروع قریب‌الوقوع جنگ تدوین شد. صنایع الکترونیک و برق نیز به تبع سایر صنایع با دستورات متعدد دولتی مواجه شد و به تدریج در برنامه آماده‌سازی برای جنگ گرفتار شد. هر چند این بار درگیری با جنگ برای زیمنس نقطه آغاز یک رشد طولانی مدت بود که تا پایان جنگ جهانی دوم دوام آورد. نیاز روزافزون ارتش به نیروی انسانی منجر به کمبود نیروی کار در صنایع آلمان شد و برای جبران این کمبود، تعداد زیادی از خارجی‌ان در این کشور مشغول به کار شدند که در این میان، عده زیادی به اجبار به این کار تن داده بودند. تا زمستان سال ۱۹۴۱ اقتصاد آلمان به طور کامل به کار اجباری اسرا وابسته شده بود. در زیمنس نیز تا پایان سال ۱۹۴۴ بیش از ۵۰.۰۰۰ نفر به‌رغم میل خود و به صورت اجباری کار می‌کردند، اما شکست آلمان در پایان جنگ به تعطیلی مراکز زیمنس در برلین انجامید و این شرکت ۸۰ درصد از دارایی